

cer direkte fra Telestyrelsen, men i stedet har fået vidertildelt numre fra andre udbydere. Udvidelsen er navnlig relevant i forhold til tjenesteudbydere, der ikke selv har fået tildelt nummerressourcer via Telestyrelsen, jf. også bemærkningerne ovenfor til § 31. Det følger ligeledes af bestemmelsen, at det er den udbyder, som har modtaget et porteret nummer, der er forpligtet til at videregive nummeroplysningsdata.

Derudover er pligten til at afgive nummeroplysningsdata udvidet til at omfatte alle udbydere af telenet eller teletjenester, der tildeler abonnentnumre til slutbrugere, og ikke kun udbydere af offentlige telenet eller teletjenester.

Nummeroplysningsdata skal som nævnt videregives til marginalomkostningerne ved videregivelse heraf. Ved marginalomkostningerne forstås, at udbyderen alene må tage betaling for omkostningerne i forbindelse med selve afgivelsen af nummeroplysningsdata, og udbyderen kan ikke beregne sig et vederlag til dækning af faste omkostninger. Selve grundinvesteringerne i forbindelse med skabelsen af nummeroplysningsdatabasen kan ikke betegnes som marginalomkostninger, idet de ikke i sig selv vedrører afgivelsen af nummeroplysningerne. Som marginalomkostninger kan heller ikke betegnes andre omkostninger, der måtte påløbe i forbindelse med de eventuelle udbygninger af udbyderens administrative systemer, der vil være nødvendige for at skabe selve grundlaget for afgivelse af nummeroplysningsdata til andre.

De omfattede nummeroplysningsdata er data i tilknytning til abonnentnumre, der er tildelt en identificeret slutbruger. Forpligtelsen til at videregive nummeroplysningsdata giver derimod ikke mening – og omfatter ikke – abonnentnumre, som anvendes i forbindelse med teletjenester i form af forudbetalte kort, hvor der ikke sker nogen form for registrering af køberens – og dermed slutbrugers – navn, adresse m.v.

Ligeledes omfatter forpligtelsen ikke abonnentnumre, der ikke er tildelt som slutbrugersnumre, men i stedet anvendes på samme måde som et kortnummer i forbindelse med frit operatørvalg til at sikre adgang til en bagvedliggende teletjeneste (en telefonitjeneste, en »modem-pool« eller lignende). Begrebet abonnentnumre til slutbrugere omfatter derimod også de abonnentnumre, som en udbyder af telenet eller teletjenester tildeler sig selv, og som fungerer som dennes almindelige abonnentnumre.

For så vidt angår anvendelsen af nummeroplysningsdata, er denne underlagt den almindelige registrerings- og databeskyttelseslovgivnings regler, og er den afgivende part uvedkommende.

Til stk. 2

I stk. 2 er hjemlen til at fastsætte nærmere regler om minimumskravene til nummeroplysningsdata overført fra forskningsministeren til Telestyrelsen. Herudover er hjemlen udvidet, således at det også bliver muligt at fastsætte minimumskrav til de enkelte udbyderes indsamling og registrering af nummeroplysningsdata i forbindelse med indgåelse af aftaler med slutbrugere, efterfølgende ændringer m.v. Det har vist sig hensigtsmæssigt at kunne fastsætte regler herom, bl.a. med henblik på fortsat at kunne sikre, at der eksisterer en eller flere nummeroplysningsdatabaser, som indeholder oversigter over samtlige slutbrugere, jf. dog slutbrugers adgang til at kræve hemmeligholdelse af et eller flere elementer af dennes nummeroplysningsdata i stk. 3.

Udvidelsen er desuden nødvendig af hensyn til betjening af den offentlige alarmtjeneste, jf. bemærkningerne til stk. 4, nr. 2, og stk. 5 nedenfor. Udvidelsen sker endvidere på baggrund af forslag fra en stor del af de forskellige udbyderes nummeroplysningstjenester, der ønsker at et sådant krav indføres for at sikre en ensartethed i de indsamlede data.

Bortset fra ovennævnte udvidelse er det som udgangspunkt hensigten at videreføre den nuværende bekendtgørelsesregulering på området.

Til stk. 3-5

Stk. 3 er en videreførelse af § 11, stk. 3, i den gældende nummerlov. Der er dog gennem en ændret formulering af bestemmelsen sket en præcisering af, at bestemmelsen om, at en slutbruger kan kræve, at den pågældendes nummeroplysningsdata ikke må oplyses i forbindelse med udbud af nummeroplysningstjenester, både kan påberåbes i forhold til de nummeroplysningstjenester, der udbydes af den udbyder af telenet eller teletjenester, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, og i forhold til andre udbydere af nummeroplysningstjenester.

Slutbrugers adgang til at kræve hemmeligholdelse af oplysninger kan omfatte samtlige dennes nummeroplysningsdata eller dele heraf.

Stk. 4, nr. 1, er en indholdsmæssigt uændret videreførelse af den gældende bestemmelse om, at et abonnentnummer uanset reglen i stk. 3 altid kan videregives til andre udbydere af telenet eller teletjenester i signaleringsøjemed.

Stk. 4, nr. 2, og stk. 5 er nye bestemmelser, som har til hensigt at sikre, at den nummeroplysningsdatabase (118), som er omfattet af forsyningspligten, indeholder alle abonnentnumre, der er tildelt til slutbrugere og anvendes som slutbrugersnumre, mhp. at sådanne